

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 6 päivänä helmikuuta 2006,****lintuinfluenssaa siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa koskevien tutkimusohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa vuonna 2006**

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 251)

(2006/101/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksessä 90/424/ETY säädetään yhteisön rahoitustuesta yhteisön eläinlääkintäalan lainsäädännön kehittämiseksi ja eläinlääketieteellisen koulutuksen järjestämiseksi tarvittaviin teknisiin ja tieteellisiin toimiin.
- (2) Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedekomitea suositteli 27 päivänä kesäkuuta 2000 antamassaan lausunnossa ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) 20 päivänä syyskuuta 2005 antamassaan lausunnossa luonnonvaraisista lintulajeista, että siipikarjaa ja luonnonvaraisia lintuja tutkittaisiin lintuinfluenssan havaitsemiseksi ja että erityisesti määriteltäisiin lintuinfluenssaviruksen H5- ja H7-alatyypin aiheuttamien tartuntojen levinneisyys.
- (3) Yhteisön toimenpiteistä avian-influenssan torjumiseksi 19 päivänä toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/40/ETY⁽²⁾ määritellään yhteisön torjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava silloin, kun siipikarjassa esiintyy lintuinfluenssan taudinpurkaus. Siinä ei kuitenkaan säädetä säännöllisistä tutkimuksista tämän taudin esiintymisestä siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa.
- (4) Komission päätöksissä 2002/649/EY⁽³⁾, 2004/111/EY⁽⁴⁾ ja 2005/464/EY⁽⁵⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava lintuinfluenssaa koskevat valvontaohjelmansa komission hyväksyttäväksi.

- (5) Komission päätöksissä 2002/673/EY⁽⁶⁾, 2004/630/EY⁽⁷⁾ ja 2005/732/EY⁽⁸⁾ hyväksyttiin siipikarjaa ja luonnonvaraisia lintuja koskevat lintuinfluenssan tutkimusohjelmat, joita jäsenvaltiot toteuttavat ohjelmissa määriteltujen jaksojen aikana.
- (6) Näiden tutkimusten aikana on todettu, että useissa jäsenvaltioissa esiintyy erilaisia heikosti patogeenisen lintuinfluenssaviruksen H5- ja H7-alatyyppejä. Vaikka lintuinfluenssaviruksia esiintyy tällä hetkellä melko vähän, valvonnan jatkaminen ja tehostaminen on tärkeää, jotta heikosti patogeenisten lintuinfluenssavirusten epidemiologiaa voitaisiin paremmin ymmärtää ja jotta voitaisiin ennalta ehkäistä tilanteet, joissa virusten esiintyminen siipikarjassa jää huomaamatta. Jäsenvaltioissa suoritettujen tutkimusten tulokset ovat osoittautuneet erittäin hyödyllisiksi niiden lintuinfluenssaviruksen alatyypin seurannan osalta, jotka voivat olla vaarallisia, jos ne muuntuvat virulentimpaan muotoon. Euroopan tämänhetkinen tautitilanne huomioon ottaen on syytä tehostaa lintuinfluenssan valvontaa. Kyseisiin jäsenvaltioiden toimiin osoitetun yhteisön rahoitusosuuden kokonaismäärän pitäisi taata tehostettu valvonta.
- (7) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava lintuinfluenssaa koskevat tutkimusohjelmansa komission hyväksyttäväksi, jotta niille voidaan myöntää yhteisön rahoitustukea.
- (8) Parhaillaan tekeillä olevat EFSA:n ja ympäristöasioiden pääosaston tieteelliset tutkimukset olisi otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen seurannan osalta, kun kyseisten tutkimusten tulokset ovat käytettävissä. Tuloksia käytetään myös tämän päätöksen tarkistamiseksi.
- (9) Kaikki yhteisössä esiintyvät luonnonvaraiset lintulajit kuuluvat luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/409/ETY⁽⁹⁾ säädettyyn suojelujärjestelmään, joten kyseisen direktiivin vaatimukset on otettava täysimääräisesti huomioon lintuinfluenssan valvonnassa.

(1) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/99/EY (EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31).

(2) EYVL L 167, 22.6.1992, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

(3) EYVL L 213, 9.8.2002, s. 38.

(4) EUVL L 32, 5.2.2004, s. 20. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2004/615/EY (EUVL L 278, 27.8.2004, s. 59).

(5) EUVL L 164, 24.6.2005, s. 52. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2005/726/EY (EUVL L 273, 19.10.2005, s. 21).

(6) EYVL L 228, 24.8.2002, s. 27. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2003/21/EY (EYVL L 8, 14.1.2003, s. 37).

(7) EUVL L 287, 8.9.2004, s. 7. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2004/679/EY (EUVL L 310, 7.10.2004, s. 75).

(8) EUVL L 274, 20.10.2005, s. 95.

(9) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

(10) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on 7 päivään helmikuuta 2006 mennessä toimitettava komission hyväksyttäväksi ohjelmat siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvää lintuinfluenssaa koskevien tutkimusten täytäntöönpanosta liitteessä esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

2 artikla

Yhteisön rahoitusosuus 1 artiklassa säädettyihin toimenpiteisiin on 50 prosenttia jäsenvaltiolle aiheutuneista kustannuksista ja enintään yhteensä 2 000 000 euroa kaikkien jäsenvaltioiden osalta.

3 artikla

Korvattavien testauskustannusten enimmäismäärät ovat seuraavat:

a) ELISA-testi:	1 euro testiä kohti;
b) agal gel -immunodiffuusiokoe:	1,2 euroa testiä kohti;
c) H5/H7-alatyypin HI-testi:	12 euroa testiä kohti;
d) viruseristystesti:	30 euroa testiä kohti;
e) PCR-testi:	15 euroa testiä kohti.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä helmikuuta 2006.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

LIITE

JÄSENVALTIOISSA HELMIKUUN JA JOULUKUUN 2006 VÄLISENÄ AIKANA TOTEUTETTAVAT LINTUINFLUENSAA SIIPIKARJASSA JA LUONNONVARAISISSA LINNUISSA KOSKEVAT VALVONTAOHJELMAT**A. Tutkimusten tavoitteet, yleiset vaatimukset ja perusteet****A.1 TAVOITTEET**

1. Havaitaan lintuinfluenssaviruksen alatyyppejen H5 ja H7 aiheuttamien tartuntojen esiintyminen eri siipikarjalajeissa siten, että toistetaan kohdistetummin jo aiemmin suoritettujen seulontatestit.
2. Jatketaan luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaa sellaisia lintuinfluenssan kantoja koskevaa ennakkovaroitusjärjestelmää varten, jotka saattavat siirtyä luonnonvaraisista linnuista siipikarjaparviin.
3. Hankitaan tietoa lintuinfluenssauhasta, joka luonnonvaraisista eläimistä aiheutuu eläinten terveydelle.
4. Edistetään ihmis- ja eläinlääkintäalan influenssavalvontaverkkojen yhteenliittämistä ja integroimista.

A.2 YLEISET VAATIMUKSET JA PERUSTEET

1. Näytteenottoa ei jatketa 31. joulukuuta 2006 jälkeen.
Siipikarjan osalta näytteenoton on vaatimusten mukaisesti katettava kunkin siipikarjaluokan tuotantokausi.
2. Lopullisten tutkimustulosten jättöpäivä on 31. maaliskuuta 2007.
3. Näytteet on tutkittava jäsenvaltioiden kansallisissa lintuinfluenssaa tutkivissa laboratorioissa tai muissa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä laboratorioissa, jotka ovat kansallisten laboratorioiden valvonnassa.
4. Kaikki tulokset (sekä serologiset että virologiset) on lähetettävä lintuinfluenssaa tutkivaan yhteisön vertailulaboratorioon vertailua varten. Hyvä tiedonkulkua on varmistettava. Yhteisön vertailulaboratorion on annettava teknistä tukea, ja sillä on oltava laaja varasto diagnosointiin tarvittavia reagensseja. Yhdenmukaisuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden kansallisten laboratorioiden on toimitettava tutkimuksissa käytettävät antigeenit yhteisön vertailulaboratoriolle.
5. Kaikki lintuinfluenssaviruksen isolaatit on toimitettava yhteisön vertailulaboratoriolle yhteisön lainsäädännön mukaisesti. H5- ja H7-alatyypin virukset on toimitettava viipymättä, ja niille on tehtävä direktiivin 92/40/ETY mukaiset yleiset tunnistamistestit (nukleotidien sekvenssianalyysi/IVPI). Lisäksi yhteisön vertailulaboratorio edellyttää, että sorsalinnuilta (anseriformes) kerätty H5- ja H7-alatyypin positiivinen seerumi toimitetaan ”sokkona”, jotta voitaisiin laatia arkisto testauksen jatkokehityksen helpottamiseksi.

B. Siipikarjan lintuinfluenssatutkimus

1. Kaikki positiiviset tulokset on tutkittava jälkeenpäin tilalla, ja tutkimusten päätelmistä on raportoitava komissiolle ja yhteisön vertailulaboratoriolle.
2. Yhteisön vertailulaboratorion on toimitettava yhteisön vertailulaboratorioon lähetettävään aineistoon liitettävät erityis-pöytäkirjat ja raportointitaulukot tutkimustietojen keruuta varten. Mainituissa taulukoissa on osoitettava laboratorio-testauksessa käytetyt menetelmät. Toimitettuja taulukoita on käytettävä siten, että tulokset esitetään yhdessä asiakirjassa.
3. Serologista tutkimusta varten on otettava verinäytteet kaikilta siipikarjalajeilta, myös laidunkanaloissa kasvatetuilta lajeilta, ja tilaa kohden vähintään 5–10 linnulta (lukuun ottamatta ankkoja ja viiriäisiä), myös eri eläinsuojissa pidetyiltä linnoilta, jos tilalla on enemmän kuin yksi eläinsuoja.
4. Näytteitä on otettava koko jäsenvaltion alueelta siten, että niiden voidaan katsoa edustavan koko jäsenvaltiota, kun otetaan huomioon

- a) niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet otetaan (lukuun ottamatta ankkoja, hanhia ja kalkkunoita); lukumäärä määritellään siten, että taataan vähintään yhden tartuntatilan toteaminen, jos tartuntatilojen yleisyys on vähintään 5 prosenttia 95 prosentin luottamusvälillä; (katso taulukko 1); ja
- b) niiden lintujen lukumäärä, joista näytteet otetaan; tämä määritellään kutakin tilaa kohden siten, että taataan 95 prosentin todennäköisyys todeta ainakin yksi positiivinen lintu, jos seropositiivisten lintujen esiintyvyys on vähintään 30 prosenttia.
5. Riskinarvioinnin ja kussakin jäsenvaltiossa vallitsevan tilanteen perusteella näytteenottoa suunniteltaessa on niin ikään otettava huomioon seuraavat näkökohdat:
- a) Tuotantotyyppien ja niihin liittyvien erityisriskien osalta näytteenotto on kohdistettava laidunkanalatuohtantoon, siipikarjan pitämiseen ulkona sekä takapihoilla pidettäviin parviin; lisäksi siinä on tarkasteltava muita tekijöitä, kuten eri-ikäisten kanojen pitämistä yhtäaikaaisesti, pintaveden käyttöä, eläinten pitämistä suhteellisen pitkän eliniän ajan ja useamman kuin yhden lajin pitämistä tilalla tai muita asiaan vaikuttavia tekijöitä.
- b) Niiden kalkkuna-, ankka- ja hanhitilojen lukumäärä, joilta näytteet otetaan, on määriteltävä siten, että taataan vähintään yhden tartuntatilan toteaminen, jos tartuntatilojen yleisyys on vähintään 5 prosenttia 99 prosentin luottamusvälillä (katso taulukko 2).
- c) Jos jäsenvaltiossa on merkittävä määrä riistalintuja, sileälataisia lintuja ja viiriäisiä tuottavia tiloja, nämä tilat on otettava ohjelmaan mukaan. Viiriäisten osalta näytteitä otetaan vain täysikasvuisista (tai munivista) siitoslinnuista.
- d) Näytteenotto on tehtävä tuotantokauden aikana. Näytteenotto voidaan kuitenkin tarvittaessa paikallisesti sovittaa määrättyihin kausiin, joiin muiden isäntäsiipikarjojen esiintyminen tilalla saattaisi aiheuttaa suuremman taudin leviämisen.
- e) Jäsenvaltiot, joiden on otettava näytteitä Newcastlel taudin toteamiseksi voidakseen komission päätöksen 94/327/EY⁽¹⁾ mukaisesti säilyttää asemansa maana, jossa Newcastlel tautia vastaan ei rokoteta, voivat käyttää mainittuja jalostusparvista otettuja näytteitä H5/H7-virusten vasta-aineiden valvonnassa.

Taulukko 1

Niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet on otettava, kunkin siipikarjaluokan osalta (lukuun ottamatta kalkkuna-, ankka- ja hanhitiloja)

Tilojen lukumäärä kunkin siipikarjaluokan osalta kussakin jäsenvaltiossa	Niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet on otettava
Enintään 34	Kaikki
35–50	35
51–80	42
81–250	53
> 250	60

Taulukko 2

Niiden kalkkuna-, ankka- ja hanhitilojen lukumäärä, joilta näytteet on otettava

Tilojen lukumäärä kussakin jäsenvaltiossa	Niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet on otettava
Enintään 46	Kaikki
47–60	47
61–100	59
101–350	80
> 350	90

⁽¹⁾ EYVL L 146, 11.6.1994, s. 17.

C. Erityisvaatimukset lintuinfluenssan H5- ja H7-alatyypin tartuntojen havaitsemiseksi ankoissa, hanhissa ja viiriaisissa

1. Verinäytteet serologista testausta varten on otettava mieluiten ulkona laitumella pidetyistä linnuista.
2. Kultakin valitulta tilalta on otettava 40–50 verinäytettä serologista testausta varten.

D. Luonnonvaraisten lintujen lintuinfluenssatutkimus

D.1 TUTKIMUKSEN SUUNNITTELU JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

1. Yhteydet lintujensuojelu- ja/tai havainnointilaitoksiin ja rengastusasemiin ovat tarpeen. Näytteenotto suoritetaan tarvittaessa näiden ryhmien tai asemien henkilökunnan tai metsästäjien valvonnassa.
2. Elävien tai saaliiksi saatujen lintujen aktiivinen valvonta on kohdistettava seuraaviin:
 - a) luonnonvaraisten lintulajien populaatio, joka aiheuttaa korkeamman riskin, joka on täsmennettävä ja joka perustuu
 - i) alkuperään ja muuttoreitteihin,
 - ii) luonnonvaraisten lintujen lukumääriin yhteisössä, sekä
 - iii) todennäköiseen kosketukseen siipikarjan kanssa;
 - b) riskinalaisten alueiden tunnistaminen, joka perustuu
 - i) alueisiin, joilla suuri määrä erilaisia ja eritoten F osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvia muuttolintuja sekoittuu,
 - ii) siipikarjatilojen läheisyyteen, ja
 - iii) sijaintiin muuttoreittien varrella.

Näytteenotossa on otettava huomioon muuttokäyttäytymisen kausiluonteisuus, joka voi vaihdella jäsenvaltioittain, sekä F osassa luetellut lintulajit.

3. Kuolleina löydettyjen luonnonvaraisten lintujen passiivisen valvonnan on kohdistuttava ensisijaisesti epätavalliseen kuolleisuuteen tai merkittäviin taudinpurkauksiin
 - a) F osassa luetelluissa luonnonvaraisissa lintulajeissa tai niiden kanssa kosketuksissa elävissä muissa luonnonvaraisissa linnuissa; ja
 - b) edellä 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa mainituilla alueilla.

Useiden lajien kuolleisuus samalla alueella on huomioon otettava lisätekijä.

D.2 NÄYTTEENOTTOMENETTELY

1. Virologista tutkimusta varten on otettava pyyhkäisynäytteet yhteissuolesta. Ensimmäisen vuoden linnut syksyllä ja isäntälajit, joiden alttius on suuri ja joilla on muita enemmän yhteyksiä siipikarjaan (esimerkiksi sinisorsat), tarjonnevat parhaat onnistumismahdollisuudet.
2. Yhteissuolesta otetun pyyhkäisynäytteen tai tuoreen ulostenäytteen lisäksi on otettava näyte kuolleina löydettyjen tai ammuttujen luonnonvaraisten lintujen kudoksista (kuten aivoista, sydäimestä, keuhkoista, munuaisesta ja sisäelimistä) viruksen eristämistä ja molekyylien osoittamista (PCR) varten. Molekyyllitekniikoita on käytettävä ainoastaan laboratorioissa, jotka voivat taata laadunvarmistuksen ja jotka käyttävät yhteisön vertailulaboratorion hyväksymiä menetelmiä lintuinfluenssan osoittamiseksi.

3. Näytteitä on otettava erilaisilta luonnonvaraisilta linnuilta. Näytteenotossa on keskityttävä lahkojen *Anseriformes* (sorsalinnut) ja *Charadriiformes* (rantalinnut) lintuihin.
4. Ansalla pyydytystä, metsästettyistä ja tuoreeltaan kuolleena löydettyistä linnuista on otettava ulosteita sisältävät pyyhkäisy-näytteet tai tuoreet, huolellisesti kerätyt ulosteet.
5. Samalta alueelta ja samaan aikaan kerätyt saman lajin näytteet on mahdollista yhdistää enintään viiden näytteen joukoiksi. Yhdistettäessä näytteitä joukoiksi on varmistettava, että positiivisen tuloksen löydyttyä yksittäiset näytteet voidaan testata uudelleen.
6. Erityistä huomiota on kiinnitettävä näytteiden varastointiin ja kuljetukseen. Jos näytteiden nopeaa, 48 tunnin kuluessa tapahtuvaa kuljetusta laboratorioon (kuljetuselatusaineessa, jonka lämpötila on + 4 °C) ei voida taata, näytteet on varastoitava ja kuljetettava tämän jälkeen kuivajäissä, jonka lämpötila on - 70 °C (+ 4 °C:n ja - 70 °C välillä olevia säilytyslämpötiloja voidaan suositella ainoastaan hyvin lyhyeksi ajaksi, ja niitä olisi mahdollisimman pitkälti vältettävä).

E. Laboratoriotestit

1. Laboratoriokokeet on suoritettava direktiivin 92/40/ETY liitteessä III säädettyjen, avian-influenssan toteamista ja erotusdiagnoosia varten laadittujen diagnoosimenetelmien mukaisesti (mukaan luettuna ankoista ja hanhista otetun seerumin tutkiminen hemagglutinaation inhibiitiotestillä eli HI-testillä).
2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat tehdä laboratoriotestejä, joista ei säädetä direktiivissä 92/40/ETY ja joita ei mainita OIE:n maaeläimille tarkoitettuja diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevässä käsikirjassa, on toimitettava tarvittavat validointitiedot yhteisön vertailulaboratoriolle samanaikaisesti, kun ne toimittavat vastaavat ohjelmat komissiolle hyväksymistä varten.
3. Kaikille positiivisille serologisille löydöksille on tehtävä kansallisissa lintuinfluenssaa tutkivissa laboratorioissa hemagglutinaation inhibiitiotesti käyttäen annettuja, lintuinfluenssaa tutkivan yhteisön vertailulaboratorion toimittamia kantoja:

H5

- a) Alkutestissä käytettävä kanta: Ostrich/Denmark/72420/96 (H5N2)
- b) Kaikki positiiviset näytteet on testattava kannalla Duck/Denmark/64650/03 (H5N7) ristiinreagoivan N2-vasta-aineen eliminoimiseksi.

H7

- a) Alkutestissä käytettävä kanta: Turkey/England/647/77 (H7N7)
 - b) Kaikki positiiviset näytteet on testattava kannalla African Starling/983/79 (H7N1) ristiinreagoivan N7-vasta-aineen eliminoimiseksi.
4. Kaikki luonnonvaraisten lintujen lintuinfluenssatutkimuksessa (D osa) kerätyt näytteet on testattava H5-alatyypin PCR-testillä mahdollisimman pian mutta kuitenkin kahden viikon kuluessa, ja positiivisen tuloksen löydyttyä katkaisukohdan analyysi olisi suoritettava mahdollisimman pian sen määrittämiseksi, onko kyseessä erittäin patogeeninen lintuinfluenssa (HPAI) vai heikosti patogeeninen lintuinfluenssa (LPAI).
 5. Luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvään lintuinfluenssaan ei sovelleta serologista seurantaa.
 6. Jäsenvaltioiden on kahden kuukauden väliajoin ilmoitettava komissiolle siipikarjan ja luonnonvaraisten lintujen valvonnan yhteydessä havaitut H5- ja H7-positiiviset näytteet. Tämä ei kuitenkaan rajoita yhteisön lainsäädännössä vahvistettua jäsenvaltioiden velvollisuutta ilmoittaa HPAI-tapaukset komissiolle välittömästi isäntäeläimestä riippumatta.

F. Väliaikainen luettelo luonnonvaraisista lintulajeista, joilla on suuri riski sairastua lintuinfluenssaan (*)

Latinankielinen nimi	Suomenkielinen nimi
1. <i>Anser albifrons</i>	Tundrahanhi
2. <i>Anser fabalis</i>	Metsähanhi
3. <i>Anas platyrhynchos</i>	Sinisorsa
4. <i>Anas strepera</i>	Harmaasorsa
5. <i>Anas acuta</i>	Jouhisorsa
6. <i>Anas clypeata</i>	Lapasorsa
7. <i>Anas penelope</i>	Haapana
8. <i>Anas crecca</i>	Tavi
9. <i>Anas querquedula</i>	Heinätavi
10. <i>Aythya ferina</i>	Punasotka
11. <i>Aythya fuligula</i>	Tukkasotka
12. <i>Vanellus vanellus</i>	Töyhtöhyppä
13. <i>Philomachus pugnax</i>	Suokukko
14. <i>Larus ridibundus</i>	Naurulokki
15. <i>Larus canus</i>	Kalalokki

(*) Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, vaan sen tarkoituksena on yksilöidä muuttavat lajit, joilla on muita suurempi riski aiheuttaa lintuinfluenssan kulkeutuminen yhteisöön. Luetteloa on ajantasaistettava jatkuvasti sitä mukaa kuin tieteellisten tutkimusten tuloksia saadaan käyttöön.